

РЕШЕНИЕ

№ 375

гр. Плевен, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Дияна Ат. Николова

при участието на секретаря Габриела Ст. Василева
като разглежда докладваното от Дияна Ат. Николова Гражданско дело № 20234430105951 по описа за 2023 година

Производството е по иск с правно основание чл.422 ал.1 вр.чл.415 ал.1 от ГПК вр. чл.79, чл.240 от ЗЗД, чл.430 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД.

Делото е образувано въз основа на депозирана искова молба от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Околовръстен път“ №260, представлявано от и.д.Д.Ш и П.Д., действащо чрез пълномощника си С. З. - адвокат от САК, със съдебен адрес: гр. София, ул. "Неофит Рилски" № 57, партер против Б. Р. Ч., ЕГН: *****, адрес: ***, в която се твърди следното : със заявление-договор за издаване на кредитна карта “EUROLINE” от 28.08.2004год. „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК *** /предишно наименование „Пощенска банка“ АД, в последствие „Юробанк и Еф Джи България“/ - в качеството му на картоиздател и М.В.Д., ЕГН ***** - в качеството ѝ на картодържател - сключили договор за издаване на кредитна карта “EUROLINE”, в полза и на името на ответника. В заявлението - договор М.В.Д., ЕГН: *****, изрично декларира, че е запозната, приема и разбира Общите условия за издаване и използване на кредитни карти “EUROLINE”, като по този начин станали неразделна част от сключения договор за издаване на кредитна карта. С този договор на ответника е предоставена възможността да ползва, издадена от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК *** /предишно

наименование „Пощенска банка” АД, в последствие „Юробанк и Еф Джи България”/, кредитна карта “EUROLINE” от 28.08.2004 г., да тегли пари в брой е нея и да бъде кредитиран от дружеството при извършването на сделки с нея (арг. от чл. 4 и чл. 5 и чл.6 от Общите условия). От своя страна картодържателят М.В.Д., ЕГН: ***** се задължила да заплаща месечни вноски във връзка с издадената му карта, както и да заплаща лихва за отпуснатите му суми, съобразно уговореното по чл.10, чл.11 и чл.12 от Общите условия.

Счита, че горепосоченото заявление-договор за издаване на кредитна карта “EUROLINE” от 28.08.2004 г. и Общите условия към него по безспорен начин доказват факта, че между „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД, ЕИК *** /предишно наименование „Пощенска банка” АД, в последствие „Юробанк и Еф Джи България”/ и М.В.Д., ЕГН: ***** е възникнало облигационно отношение, по силата на което в полза на ответника е издадена кредитна карта “EUROLINE” от 28.08.2004 г.

По силата на чл.9, ал. 1 от Общите условия към процесния договор страните са се уговорили банката-картоиздател да изпраща всеки месец на картодържателя месечни извлечения, в които се отразяват всички операции и сделки извършвани е картата, както и задълженията на картодържателя във връзка с ползваната от него карта.

На 04.04.2017г. между страните е подписано Допълнително споразумение към Заявление - договор за издаване на кредитна карта Euroline от 28.08.2004 г. по силата на което кредитна карта Euroline от 28.08.2004 г. (стара карта) е заменена с кредитна карта BG MC CASH от 04.04.2017 г. (нова карта). По силата на чл.3 ал.1 от Допълнителното споразумение кредитният лимит по новата карта е равен по размер на кредитния лимит на старата карта.

От 31.07.2020 г. ответникът преустановил редовното заплащане на дължимите от него суми по изпращаните му месечни извлечения. Не са заплатени дължимите суми по две последователни месечни извлечения, а именно от дата 31.07.2020 г. и от дата 31.08.2020г. С оглед на това обстоятелство и на основание чл. 15.1, буква „а” и чл. 15.2 от Общите условия към процесния договор „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД, ЕИК *** упражнил своето потестативно право по договора и обявил цялото задължение на М.В.Д., ЕГН: *****, произтичащо от подписаното от нея

заявление - договор за издаване на кредитна карта Euroline от 28.08.2004г. (стара карта), заменена с кредитна карта BG MC CASH от 04.04.2017 г. (нова карта) за изцяло и предсрочно изискуемо. Уведомлението за обявяване на предсрочна изискуемост по кредита е изпратено за връчване чрез ЧСИ.

В процеса на уведомяване ЧСИ констатира, че М.В.Д., ЕГН: ***** е починала. При извършената справка в Национална база данни „Население“ от ЧСИ се установява, че законен наследник на починалия кредитополучател М.В.Д., ЕГН: ***** е Б. Р. Ч., ЕГН: ***** - дъщеря, като наследник по закон на основание чл.9, ал.1 от Закона за наследството и по смисъла на чл.60 от Закона за наследството отговаря за задълженията, с които то е обременено съобразно дяловете, които получава. Тъй като това не означава автоматично, че наследникът при всички положения трябва да отговаря за задълженията на наследодателя си, „Юробанк България АД уведомило Б. Р. Ч., ЕГН: ***** за обявяването на кредита за предсрочно изискуем, като по този начин ангажирало нейната отговорност спрямо банката като кредитор на наследодателя й с уведомление за обявяване на предсрочна изискуемост на вземането по кредита, връчено му чрез ЧСИ.

След направена справка за адрес на наследника Б. Р. Ч., ЕГН: ***** е установено, че постоянният и настоящ адрес на лицето е гр. Плевен, ул. „Ген. Колев“ № 7. По постоянния адрес на лицето са направени три посещения от призовкар на ЧСИ, а именно: на дата 28.11.2022 г., на дата 10.12.2022 г. и на дата 05.01.2023 г., като лицето не е открито на адреса. При посещението на 05.01.2023 г. е залепено уведомление по чл. 47 от ГПК на адреса. В двуседмичния срок от залепване на уведомлението, който изтече на 19.01.2023 г., в канцеларията на ЧСИ Виктор Стоянов не се е явило лицето Б. Р. Ч. или негов представител, за да получи книжата. Съгласно справка в НАП е установено, че лицето няма актуален трудов договор към дата 06.01.2023 г., с оглед на което на основание чл. 47, ал. 5 от ГПК уведомлението следва да се счита за редовно връчено.

С оглед на тези обстоятелства, предсрочната изискуемост на вземането на банката за пълния размер на кредита настъпила на 19.01.2023 г. - датата на връчване на уведомлението за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита, инкорпориращо волеизявлението на кредитора „Юробанк България“ АД до наследника.

С оглед на обстоятелството, че вземането на банката станало предсрочно изискуемо и в изпълнение на чл.20.2 от процесния договор за кредит „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД, подало заявление по реда на чл. 417 от ГПК за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение срещу Б. Р. Ч., ЕГН: ***** в качеството ѝ на наследник по закон на М.В.Д., ЕГН: *****. След преценка на компетентния районен съд, че са налице предпоставките за уважаване на искането, в полза на ищеца са издадени Заповед за изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист по реда на чл.417 ГПК по ч.гр.д 1320/2023, по описа на РС - ПЛЕВЕН, ГО. С този акт наследникът на картодържателя - Б. Р. Ч., ЕГН: ***** е осъдена на заплати задължението на картодържателя М.В.Д., ЕГН: ***** по договор за издаване на кредитна карта Euroline от 28.08.2004 г. (стара карта), заменена с кредитна карта BG MC CASH от 04.04.2017 г. (нова карта), от което главница в размер на 1595.43 лв., възнаградителна лихва в размер на 376.44 лв. за периода от 31.07.2020 г. до 19.01.2023 г., мораторна лихва в размер на 480.04 лв. за периода от 31.07.2020 г. до 28.02.2023г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда — 10.03.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, както и направените от заявителя разноски в размер на 49.04 лв. - държавна такса и 507.11 лв. адвокатско възнаграждение.

Срещу наследника на починалия длъжник е образувано изпълнително дело. Заповедта за изпълнение е връчена на Б. Р. Ч., ЕГН: ***** в качеството ѝ на наследник по закон на М.В.Д., ЕГН: ***** като срещу нея същата подала възражение. На основание чл. 415, ал. 1, т.2 и ал. 2 от ГПК на Юробанк България АД е указан срок за предявяване на установителен иск за вземането си, с който съдът е сезиран понастоящем.

Съдът е сезиран с искане да постанови решение, с което да установи със сила на присъдено нещо, че по договор за издаване на кредитна карта Euroline от 28.08.2004 г. (стара карта), заменена с кредитна карта BG MC CASH от 04.04.2017 г. (нова карта) Б. Р. Ч., ЕГН ***** , в качеството ѝ на наследник по закон на М.В.Д., ЕГН ***** дължи главница в размер на 1595.43 лв., възнаградителна лихва в размер на 376.44 лв. за периода от 31.07.2020 г. до 19.01.2023 г., мораторна лихва в размер на 480.04 лв. за периода от 31.07.2020 г. до 28.02.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 10.03.2023

г.

Претендират се разноси.

В срок е депозиран писмен отговор от Б. Р. Ч., от *** с ЕГН ***** чрез адвокат Г. Г.-ПАК съдебен адрес за призоваване: гр.Плевен, ул."Ресен"№8-Б-4, в който се твърди следното : исковете са неоснователни. Възразява се, че между страните по настоящото дело „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ ”АД гр.София и ответницата Б. Р. Ч., в качеството ѝ на наследник на М.В.Д., не е възникнало валидно облигационно правоотношение, както и валидно възникнало вземане. По делото е представено заявление за издаване на кредитна карта "EUROLINE", подадено от М.В.Д. с дата 28.08.2004 г. до „БЪЛГЕРИЪН РИТЕЙЛ СЪРВИСИЗ”АД. Ищец в настоящото производство е „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ ”АД гр.София.

Съгласно чл.430 ал.1 от ТЗ, с договора за банков кредит банката се задължава да отпусне на заемателя парична сума за определена цел и при уговорени условия и срок, а заемателят се задължава да ползва сумата съобразно уговореното и да я върне след изтичане на срока. Заемателят плаща лихва по кредита, уговорена с банката, съгласно чл.430 ал.2. По силата на чл.430 ал.3 от ТЗ договорът за банков кредит се сключва в писмена форма. Видно от представените към исковата молба доказателства, не е представен договор за банков кредит сключен между М.В.Д. и „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ ”АД гр.София "за издаване и използване на кредитна карта "EUROLINE". от който според твърденията в исковата молба произтичат претендираните от ищеца вземания срещу ответницата Б. Р. Ч..

Възникването на облигационно правоотношение между тези страни не може да се извлече и от представеното по делото заявление за издаване на кредитна карта "EUROLINE"- от дата 28.04.2004 год. В същото заявление не е посочен кредитния лимит, не е отразено предаването на кредитната карта на М.В.Д.. Дори да се приеме тезата на ищеца, че заявлението за издаване на кредитна карта представлява договор между банката и ответника съдът намира, че сумата по кредита е съществен елемент на този вид договори, по отношение на който страните следва да постигнат съгласие в предписаната от закона форма. Липсата на уговорена сума по кредита е порок, който се отразява на съставомерността на сделката, не може да бъде saniран и води до нищожността ѝ по смисъла на чл.26 ал.2, пр.2 от ЗЗД - поради липса на

съгласие. Несъмнено е, че липсата на съгласие като елемент от фактическия състав на сделката е основание, относимо само към двустранните сделки. Освен това, за да се отрази на съставомерността на сделката, отсъствието на съгласие трябва да е налице към момента на сключване на договора и да бъде съзнателно. Поради това и волеизявленията на страните по договора за кредит относно сумата, която банката се задължава да отпусне, трябва да бъдат обективирани по начин, който не поражда съмнение за постигнатото помежду им съгласие за настъпване на правните последици относно същата.

От представеното заявление-договор и общите условия към него не се установява страните да са постигнали съгласие по този въпрос. Със заявлението, имащо характер на оферта по смисъла на чл. 13 от ЗЗД, заявителят е отправил до банката искане за издаване на кредитна карта, в което е посочил данни за своята заетост, доходи, притежавано имущество и финансови задължения. Отправената от страна на заявителя оферта не включва сума по кредита, респективно определен кредитен лимит. Заявлението-договор не е подписано за банката /има само подпис на лицето, сверило копията и приело документите/, като няма данни дружеството да е предложило на заявителя сума по кредита, респективно кредитен лимит, с който заявителят да се е съгласил. Доколкото общите условия предвиждат тегленията в брой и плащанията в търговски обекти да се извършват в рамките на кредитен лимит и доколкото нарушаването на забраната за надвишаването му, както и неизплащането на минималната месечна вноска, са въздигната в съществено изпълнение на общите условия, което съставлява основание за прекратяване на отношенията с картодържателя, то към момента на сключване на договора следва да е налице съгласие между страните относно размера на кредитния лимит и на минималната месечна вноска, каквото в случая не се доказва да е било постигнато. Размерът на кредита и на насрещната престация при изплащане на задължението на вноски като част от същественото съдържание на сделката, не могат да се определят едностранно от банката след сключване на договора, както и впоследствие многократно да бъдат променяни едностранно от нея с оглед действителните финансови възможности на картодържателя, кредитоспособността му, спазването на общите условия и общо риска, който се поема. От друга страна в дадения случай не са налице повелителни правила на закона, които да могат да заместят по право липсата на постигнато между страните съгласие по

обсъждания съществен признак на договора.

По изложените съображения счита, че процесният "договор" за издаване на кредитна карта "EUROLINE" от 22, 06, 2005 г. е изцяло нищожен на основание чл. 26, ал. 2, пр. 2 от ЗЗД. Всяка нищожност по чл. 26 от ЗЗД, включително и тази по чл. 26, ал. 2, пр. 2 от ЗЗД, е абсолютна и окончателно водеща до пълна невъзможност опорочената сделка да породи правни последици, тоест - непоправима е, без възможност за саниране. Нормата на чл.26, ал.2 от ЗЗД е императивна материалноправна разпоредба, за чието приложение съдът следи служебно с оглед задължителните разяснения, дадени в т.1 от Тълкувателно решение № 1/2013 от 09, 12, 2013 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС. Тъй като за нищожността съдът следи служебно, при обективната ѝ изводимост от установените факти, както е в случая, следва да я прогласи. След като процесният "договор" за кредит страда от порок, обуславящ неговата нищожност, то същият не може да послужи като основание, от което в полза на банката валидно да възникне вземане срещу ответника за връщане на заета сума на договорно основание, каквото в случая е заявено от страна на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ ”АД гр.София, респективно задължение за ответницата Б. Р. Ч..

В представеното като доказателство към исковата молба от страна на ищеца „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ ”АД гр.София допълнително споразумение от 04.04.2017 г. не се съдържа ясна и точна информация за размера на кредитния лимит по договора, като в чл. 3, ал. 1 е посочено, че "Кредитния лимит по новата Карта е равен по размер на кредитния лимит на Старата карта. " Това описание не дава в достатъчна степен ясна и еднозначна информация за размера на кредитния лимит, доколкото вече бе споменато, че е останало недоказано наличието на предхождащо правоотношение между ответника и трето лице, праводател на ищеца. Липсата на съществен реквизит в договора за кредит не позволява да бъде направен извод за валидно възникнало правоотношение и по този договор, доколкото и това съглашение също е недействително.

Съгласно същите Общи условия в точка 7, кредитният лимит и евентуално максималната сума на дневните сделки се съобщават на картодържателя при предаването на картата. Съгласно чл.9.1 Дружеството всеки месец е следвало да изпраща до картополучателя месечни извлечения, в

които да се отразяват всички операции с картата, включително и минималната месечна вноска, дата на издължаването, месечния лимит и др.

В т.10 от същите Общи условия картополучателят е следвало да изплати задължението си в срок до датата на издължаване, посочена в месечното извлечение, както и минималната месечна вноска така както е определена в приложението. В случая „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ ”АД гр.София не е представила никакво приложение, нито последователни месечни извлечения до М.В.Д., от които да се установи до кога е бил срока за изплащане от нея месечни вноски, в какъв размер са били определени? Освен това никъде няма данни какъв е бил определеният лимит за картата.

По силата на чл.60 ал.2 Закон за кредитните институции банката може да са поиска издаване на заповед за незабавно изпълнение по реда на чл.418 ГПК, когато „кредитът бъде обявен за предсрочно изискуем" поради неплащане на една или повече вноски. Предсрочната изискуемост представлява изменение на договора, което за разлика от общия принцип в чл.20а, ал.2 ЗЗД, настъпва с волеизявление само на едната от страните и при наличието на две предпоставки: обективният факт на неплащането и упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Обявяването на предсрочната изискуемост по смисъла на чл.60, ал.2 ЗКИ предполага изявление на кредитора, че ще счита целия кредит или непогасения остатък от кредита за предсрочно изискуеми, включително и за вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването ѝ.

В настоящия случай, „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ ”АД гр.София не сочи доказателства за кои минимални месечни вноски е обявила като предсрочно изискуемо и дължимо задължението на картодържателката, за да се установи размера на неплатените вноски и остатъка на вноските с ненастъпил падеж.

М.В.Д., не получавала съобщение от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ ”АД гр.София за настъпила предсрочна изискуемост, поради обстоятелството, че същата е починала на дата 04.10.2020 год., видно от представените към исковата молба писмени доказателства.

Не отговаря и на действително правно положение и твърдението в

исковата молба, че М.В.Д., е уведомена чрез ЧСИ за предсрочното изискуемост на задължението. Всички действия от страна ЧСИ по уведомяване за предсрочната изискуемост са извършени през 2021 год., видно от представения като доказателство към исковата молба протокол от ЧСИ от дата 04.08.2021 год.

Счита, че ответницата Б. Р. Ч. не уведомена за предсрочната изискуемост на задължението от страна на кредитора „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ ”АД гр.София.

След като кредиторът „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ ”АД гр.София е избрал уведомяването за предсрочната изискуемост да стане по възлагане на ЧСИ по реда на чл. 18, ал. 5 от ЗЧСИ, то спрямо връчването по този начин са приложими правилата на чл.37-58 от ГПК, в частност тези на чл. 47 от ГПК. В чл. 4 от Наредба № 7 от 22.02.2008 г. за утвърждаване на образците на книжа, свързани с връчване по ГПК, са утвърдени образци на уведомления, връчвани на ответник или подпомагаща страна-приложение № 32 от Наредбата.

Връчването на книжа, извършено по реда на чл. 47 от ГПК, се удостоверява със съставен от връчителя формуляр, който се състои от две части- уведомление, което се залепва по реда на чл. 47 от ГПК на посочените места в ал. 1 от същия член, с което адресатът бива уведомен, че следва да се яви в 2-седмичен срок за тяхното получаване и съставена от връчителя разписка, с предвиденото във формуляра съдържание, отразяваща датата на залепване на уведомлението от пускането на екземпляр от него в пощенската кутия, или причините, поради които това не е сторено, както и другите обстоятелства, свързани с изпълнение на особените изисквания на закона, обуславящи редовността на този процесуален способ. Именно въз основа на тази разписка частният съдебен изпълнител удостоверява датата и начина на връчването, което е формален акт и за чиято редовност съдът следи служебно. Липсата на съставена от връчителя разписка, съдържаща нормативно установените реквизити, обуславя нередовност на връчването, осъществено по този ред (в този см. определение № 28 от 2.02.2017 г. на ВКС по ч. гр. д. № 5518/2016 г., I г. о.).

В разглеждания случай, няма съставени разписки и не съдържат реквизитите по приложение №32 към чл.4, т.1 от наредбата, удостоверяваща

залепването на уведомлението и обстоятелствата, свързани с него, а протоколите от същите дати на ЧСИ са изготвени въз основа на данни от връчителя, а не на съставени от него документи по утвърдените с наредбата образци, отразяващи обстоятелствата, релевантни за този процесуален способ за връчване на книжа.

Следователно неоснователно е позоваването в жалбата на представените разписки и протоколи на ЧСИ, наименувани като такива по чл.47 ГПК, доколкото същите не отговарят на поставените формални изисквания в Наредбата за удостоверяване съдържанието на залепеното уведомление с включването в него на необходимата информация по чл. 47, ал. 2 от ГПК. Предвид това, че не се удостоверява спазването на предписаната от процесуалната норма на ГПК процедура, фикцията на разпоредбата на чл. 47, ал. 5 ГПК не може да бъде приложена. Следователно не може да се приеме, че поканата - уведомление е връчена на кредитополучателя и че процесният кредит е станал предсрочно изискуем, тъй като няма данни длъжникът да е бил надлежно уведомен за настъпилата предсрочна изискуемост.

С настоящия отговор на исковата молба прави и възражение за погасяване вземането на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ ”АД гр.София в размер на 2451.91 лв., от която 1595.43 лв. дължима главница по договор за издаване на кредитна карта Euro Line /стара карта/ от 28.08.2004 год. и BG MC CASH, нова карта от 04.04.2017 год. и допълнително споразумение от дата 04.04.2017 год. 376.44лв. възнаградителна лихва, от дата 31.07.2020 до 19.01.2023 год., сумата в размер на 480.04 мораторна лихва да периода 31.07.2020 до 28.02.2023 год. против ответницата Б. Р. Ч. по давност.

Видно от Общите условия за определен срок за издължаване на картополучателка към Банката по договора, освен за изпращане извлечения от Банката до нея и внасяне месечни погасителни вноски. Затова следва да се приеме, че заявлението подадено до Районен съд гр.Плевен на дата 10.03.2023 г за търсене на задължения по договор за кредитна карта от 28.08.2004 г е погасен с общата 5 г. давност по чл.110 от ЗЗД.

Претендират се разноси.

В о.с.з. ищецът, редовно призован, не се представлява, постъпило е писмено становище от пълномощника адв. Златанов от САК.

В о.с.з. ответницата се представлява от адв.Г., който оспорва исковете и поддържа изложеното в писмения отговор.

Съдът, като взе предвид доказателствата по делото, доводите на страните и разпоредбите на закона намира за установено следното от фактическа и правна страна страна:

Исковете с правно основание чл.422 от ГПК са предявени в законоустановения едномесечен срок, допустими са, а по същество са неоснователни и недоказани.

Видно от приложеното ч.гр.д. №1320/2023год. по описа на ПлРС е, че същото е образувано на 10.03.2023год. въз основа на депозирано заявление от кредитора /сега ищец/ за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист срещу длъжника /сега ответница в процеса/. Съдът е издал исканите съдебни актове в рамките на заповедното производство, като вземането е идентично по основание с предявените по реда на чл.422 от ГПК искове. След постъпило възражение от длъжника по реда на чл.414 от ГПК и след съответни указания на заповедния съд, е иницирано настоящото исково производство.

С оглед наведените доводи в отговора от страна на ответницата, съдът приема, че в случая по делото не се доказва да е бил сключен валиден Договор за издаване и използване на кредитна карта „EUROLINE” между „Бългериън Ритейл Сървисиз“ АД и наследодателката на ответницата – починалата ѝ майка М.В.Д.. Не са представени доказателства и досежно прехвърлянето на вземания по такъв договор на ищеца и размерът му, липсват доказателства за уведомяване на длъжника за извършена цесия. Твърди се, че процесният договор за издаване на кредитна карта е сключен на 28.08.2004год., като в тази връзка ищецът /както в заповедното, така и в исковото производство/ е представил заявление от М.Дочева за издаване на кредитна карта, както и Допълнително споразумение от 04.04.2017год., сключено между ЮРОБАНК България АД и М.Дочева. Разпоредбата на чл. 430 ал.1 от ТЗ дава регламентация, че с договора за банков кредит банката се задължава да отпусне на заемателя парична сума за определена цел и при уговорени условия и срок, а заемателят се задължава да ползва сумата съобразно уговореното и да я върне след изтичане на срока. Заемателят плаща лихва по кредита, уговорена с банката, съгласно чл.430 ал.2. По силата на

чл.430 ал.3 от ТЗ договорът за банков кредит се сключва в писмена форма. В настоящия случай се прилагат разпоредбите на чл.430 - чл.432 от ТЗ, предвид датат на отправената оферта за сключване на договор за кредитна карта. Ищецът е този, който в процеса следва да установи чрез пълно и главно доказване фактите, от които черпи благоприятни за себе си правни последици. Представеното по делото заявление от 28.08.2004год. за издаване на кредитна карта „EUROLINE“, подадено от М.Дочева до „Бългериън Ритейл Сървисиз“ АД не обосновава валидно възникнало облигационно отношение – такова, каквото се твърди да е налице от страна на ищеца. В това заявление не е посочен кредитен лимит, липсва удостоверяване да е предадена кредитна карта на наследодателката на ответницата. Няма доказателства да е извършена по надлежния ред цесия и същата да включва това вземане срещу М.Дочева. При сключване на договор за кредит сумата е съществен негов елемент, по който страните трябва да постигнат съгласие. В представеното заявление такава отбелязана сума липсва, а също така не е посочена и в представеното Допълнително споразумение. Липсата на уговорена сума по кредита е порок, който се отразява на съставомерността на сделката, не може да бъде саниран и води до нищожността ѝ по смисъла на чл.26 ал.2, пр.2-ро от ЗЗД – поради липса на съгласие. От представеното заявление-договор и Общите условия към него не се установява страните да са постигнали съгласие по отношение сумата, която следва да се предостави на лицето, кандидатстващо за кредитна карта. Така представеното заявление има характер на оферта по смисъла на чл.13 от ЗЗД, заявителят е отправил до банката искане за издаване на кредитна карта, в което е посочил данни за своята заетост, доходи, притежавано имущество и финансови задължения. Отправената от страна на заявителя оферта не включва сума по кредита, респ. определен кредитен лимит. Няма данни заявлението-договор да е подписано за „Бългериън Ритейл Сървисиз“ АД, като е положен само подпис от лицето Иван Колев Иванов - относно изпълнението на функцията по сверяване на копия на предоставени документи с оригинали. Общите условия на банката предвиждат тегленията в брой и плащанията в търговски обекти да се извършват в рамките на кредитен лимит и нарушаването на забраната за надвишаването му, както и неизплащането на минималната месечна вноска, са въздигнати в съществено неизпълнение на общите условия, което съставлява основание за прекратяване на отношенията с картодържателя. Поради това

към момента на сключване на договора следва да е налице съгласие между страните относно размера на кредитния лимит и на минималната месечна вноски, каквото в случая не се доказва да е било постигнато. Размерът на кредита и на насрещната престация при изплащане на задължението на вноски като част от същественото съдържание на сделката, не могат да се определят едностранно от банката след сключване на договора, както и впоследствие многократно да бъдат променяни едностранно от нея с оглед действителните финансови възможности на картодържателя, кредитоспособността му, спазването на общите условия и общо риска, който се поема. Не са налице императивни правила на закона, които да могат да заместят по право липсата на постигнато между страните съгласие по обсъждания съществен признак на договора.

От изслушването на ВЛ в о.с.з. се установява, че данни за разрешен кредитен лимит са налице само в счетоводните извлечения, издавани от страна на ищец, а с оглед характера им като вид документ, при липсата на други доказателства, същите не могат да докажат надлежно вземане на ищеца срещу ответната страна. С оглед изложеното съдът приема, че е налице нищожност на сочения от ищеца договор за издаване на кредитна карта „EUROLINE“ от 28.08.2004год. на основание чл.26 ал.2, пр.2-ро от ЗЗД. При това положение съдът не следва да обсъжда останалите доводи,наведени в отговора на ответната страна.

Съдът следи служебно за нищожността, предявените искиви претенции се явяват неоснователни и недоказани и предявените във вр. с тях искиве следва да бъдат отхвърлени.

По отношение разноските по делото: при този изход на делото разноски на ищеца не се дължат.

Ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответната страна разноски по делото за исковото и заповедното производство в общ размер 2000лв. – възнаграждение за един адвокат.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК ***,

със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Околовръстен път” №260, представлявано от и.д.Д.Ш и П.Д., чрез пълномощника си С. З. - адвокат от САК, със съдебен адрес: гр. София, ул."Неофит Рилски" № 57, партер против Б. Р. Ч., ЕГН; *****, адрес: ***, искове на основание чл.422 от ГПК, с искане да бъде установено ответницата да дължи на ищеца сумите : 1595.43 лв., възнаградителна лихва в размер на 376.44 лв. за периода от 31.07.2020 г. до 19.01.2023 г., мораторна лихва в размер на 480.04 лв. за периода от 31.07.2020 г. до 28.02.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 10.03.2023 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д.№ 1320/2023год. по описа на Плевенски районен съд, като НЕОСНОВАТЕЛНИ и НЕДОКАЗАНИ.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.3 от ГПК „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ”АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Околовръстен път” №260, представлявано от и.д.Д.Ш и П.Д., чрез пълномощника си С. З. - адвокат от САК, със съдебен адрес: гр. София, ул."Неофит Рилски" № 57, партер ДА ЗАПЛАТИ на Б. Р. Ч., ЕГН; *****, адрес: ***, разноси за исковото и заповедното производство в общ размер 2000лв.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба чрез Плевенски районен съд пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____